

ren henviste kun til, at Sagen ikke tidligere har voldt Vanskeligheder, men dette er et ret negativt Svar. Han vilde derfor spørge, om Ministeren da kunde anføre noget positivt, der vilde kunne være til Hinder for den af Højre foreslaaede Ændring.

Konseilspræsidenten formente, at han allerede havde fremsat en positiv Grund ved sin Henvisning til, at det ved Forhandlingerne om den nye Overenskomst var det bedste, at Kongemagt og Folkemagt under disse Forhandlinger stod under samme Vilkaar. Efter Højres Forslag vilde Sagen for den ene Parts Vedkommende paa Forhaand være afgjort og i Orden.

Nordby fandt ikke, at dette Argument om at staa paa lige Fod under Forhandlingerne var holdbart. At være Konge uden at have Indtægter vilde dog være en vanskelig Stilling.

J. C. Christensen: Af de Ændringsforslag, her foreligger af Klaus Berntsen, beklager jeg Forslaget om at føre de gamle Paragraffer om Folkekirken tilbage. Vi ved alle, at navnlig § 75 har været forstaaet paa forskellig Maade, og at der i Tidens Løb har været megen Strid om den. Hvorfor vil man da beholde den? Jeg beklager i det hele taget, at man ikke har kunnet gaa med til at affatte de Bestemmelser i Grundloven, der vedrører Folkekirken, saaledes at vore kirkelige Forhold i Fremtiden kan ordnes i Frihed, og saaledes, at Folkekirken kan blive stillet friere overfor Statsmagten. Men tagtet jeg beklager dette, vil jeg dog stemme for det foreliggende Grundlovsforslag med de foreliggende Ændringer, fordi det paa andre Punkter indeholder væsentlige Fremskridt, som jeg sætter Pris paa.

Nordby havde med Undren hørt J. C. Christensens Udtalelse, efter at denne som Kultusminister havde nedsat et kirkeligt Udvalg, hvis Hovedformaal var at fremkomme med Forslag til Kirkens Forfatning, og som ogsaa fremkom med et saadant. Han forstod derfor ikke, at Christensen kunde ønske, at denne Løfteparagraf ikke skulde forblive staaende i Grundloven.

J. C. Christensen havde ganske de samme Ønsker nu, som den Gang, om den Retning, hvori Ordningen af Folkekirkens Forhold bør gaa. Her var hans Stilling ikke ændret, men han ønskede ikke bevaret en Paragraf i Grundloven, som hidtil kun havde været Genstand for forskellig Fortolkning, og som Folk har slaaedes om. Hvad han beklagede med Hensyn til Højres Stilling, var derimod, at Højre i Virkeligheden ikke havde villet indtage et Standpunkt i Grundlovssagen, der havde kunnet muliggøre en Forhandling mellem dem og os.

Formanden: Realiteten er ganske uforandret, enten den omtvistede Paragraf om Folkekirkens Forfatning bliver staa-